

λάκις ἀπεθαύμασα, ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποστῶσι σύγκρισιν, ἀπλῆν παραβολήν, πρὸς τοιαύτην γνητευτικὴν γραφήν. Σπανιώτατα μόνον τὰ νέφη σχηματίζουσι τοιαύτας ἀνυπάρκτους καὶ φανταστικὰς εἰκόνας, ὅπου πύργοι καὶ ποταμοὶ καὶ ἀκροπόλεις, λαμπρυνόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου, πρὸς στιγμὴν γσητεύουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἀμυροῦνται καὶ ἐξαφανίζονται.

Οἱ ἀφροὶ τῆς θαλάσσης περιβάλλουσι τὰς βῆσεις τοῦ πύργου τοῦ Λεάνδρου, ὅπου, κατὰ τὸν μῦθον, ἡ δυστυχὴς βασιλοπούλα δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγη τὸ δῆγμα τοῦ ὄφους, συγχρόνως δὲ νέαι εἰκόνες ἐξελισσονται πρὸ τῶν ὀμμάτων ἡμῶν. Ἡ Χαλκηδὼν — πόλις τῶν τυφλῶν —, αἱ ἐρατειναὶ νῆσοι, ὁ αἰωνίως χιονοσκεπὴς Ὀλυμπος τῆς Βιθυνίας, πέραν ἅπαντα ἢ μέχρι τοῦ φάρου τοῦ ἁγίου Στεφάνου παραλία, τὰ θαλάσσια τείχη, τὰ χερσαῖα, οἱ θαλεροὶ κῆποι, ἡ ἀμμώδης παραλία, τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια καὶ μνημεῖα, οἱ ἐπὶ τῆς θινὸς ἀπαντῶντες τεθραυσμένοι κίονες ἢ κεκαυμένη στήλη, ἡ ἀπὸ μεγάλης ἀποστάσεως ἐκ τῆς θαλάσσης μετὰ τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας διακρινομένη, μυρία ἄλλα λείψανα παρελθόντος μεγαλείου.

III.

Παρεκάλεσα τὸν παρακαθήμενόν μοι νὰ καθίσῃ ἀναπτυκώτερον ὀλίγον μὲ τὴν συμφωνίαν νὰ σφηνωθῶ καὶ πάλιν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου, καί, — πατεῖς με πατῶ σε — ἔκαμον τὴν περιοδείαν τοῦ ἀτμοπλοίου.... Ἄλλὰ πῶς καὶ πόθεν ν' ἀρχίσω τὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ περιπάτου μου. Λαὸς ἄπειρος, μεταξύ αὐτοῦ ὀλίγοι μὴ στάξῃ καὶ μὴ βοῆξῃ.

Ἡ καντάδες καὶ οἱ κανταδόροι διεσκέδαζον πολλοὺς

ὄμιλους. Τί παρδαλαὶ ἐνδουμασίαι, τί πρόχειρα γεύματα, τί ἀπάνε κ' ἔλα». Ὅλα σχεδὸν τὰ πρόσεται τῆς Κ)πόλεως ἐξεπροσωποῦντο ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ, τὰ δὲ Ταταῦλα καὶ Ψωμμάθια ἀφειδῶς. Ὅλοι οἱ συρμοὶ εἶχον ἀναπετάσει τὴν σημάϊαν τῆς ἐπαναστάσεως... ἀπὸ τὴν φαναριώτικη μπιμπίλα καὶ τὸ νησιώτικο φακιόλι, τὸν τσεκτιομὲ, ἕως τὴν τελευταίαν παρισινήν μῦδαν.

Ἄλλοι ἔθουον τῷ Βάκχῳ, ἄλλοι ἐτραγουδοῦσαν, ἄλλοι ἔτραγον καὶ ἄλλοι — ἴσως καὶ ἐκ τῆς πολυφαγίας — ἐναυτίων.

— Δὺς' τὸν κουρσέ σου, ἀποτείνεται κυρία τις πρὸς τὴν ἀπέναντι αὐτῆς καθημένην· αὐτὸ εἶνε μάτια μου παναῦρι ρεμπέτα· ὄλα λυμένα... Ὁ στηθόδεσμος ἀμέσως ἐλύθη καὶ ὑπεχώρησεν εἰς τὸ τράβα — τράβα τῶν δύο γυναικῶν, ἀπαλλάξας τὴν φέρουσαν ἀπεχθοῦς ἐφιάλτου. Ἡδύνατο ἤδη ἄνευ φόβου ναυτίας νὰ ἐξακολουθήσῃ πίνουσα.

Ἐκάστη ἐμφάνισις τοῦ σιδηροδρόμου ἐπὶ τῆς ἀπέναντι θρακικῆς παραλίας ἀνεστάτου τὰ τρελλὰ πλήθη καὶ ἀνετρέποντο καμινέτα, ἐχύνοντο καφέδες καὶ πλεῖστοι δὲν ἔμενον εὐχαριστημένοι ἐκ τῶν διαχύσεων τούτων. Περίπατοι — ἂν ἦτο δυνατόν νὰ ὀνομασθῶσιν οὕτω — ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου — διάφορα παιγνίδια, ἄσματα. Τὸ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν νεάκουστον τότε Γιὰ Ροῦμπι ἐτραγουδεῖτο κατὰ προτίμησιν.

Ἐν τῷ πανδαμιονίῳ τούτῳ τὰ δυστυχῆ βρέφη ἐκλαιον ἀδικόπως, ἐβασανίζοντο — ἐξάπαντος ὄλα ταγμένα εἰς τὴν Μεγαλόχαρην —, οἱ δὲ γονεῖς προσεπάθουν διὰ παντοίων μέσων νὰ τὰ ἡσυχάσωσιν. Εἶδον αὐτοσχέδιον λίκνον (ἀνεμόκουνιαν) καὶ ἐθαύμασα τὴν ἐπίνοιαν τῶν ἐφευρετῶν. Ἀνδρικὸν φόρεμα ἐκρπτεῖτο ἐκ τῶν ἄκρων ὑπὸ δύο, οἵτινες ἐλίχνιζον τὸ ἐντὸς αὐτοῦ τεθὲν βρέφος.